श्रय रामाभिषेको वै प्रसिद्ध इति जिज्ञवान् । प्रियार्क्तां प्रियमाख्यातुं विवेशात्तःपुरं वशी ॥ १०॥ स कैकिया गुरुं श्रेष्ठं प्रविवेश मकायशाः । पाण्ड्राभ्रमिवाकाशं राङ्गयुक्तो निशाकरः ॥ ११ ॥ शुकवर्हिसमायुक्तं क्रौचक्ंसरुतायुतं । वादित्रस्वसंघुष्टं कुबुावामनिकायुतं ॥ १२ ॥ लतागृरुष्टिश्चत्रगृरुश्चम्यकाशोकशोभितेः। दात्तराज्ञतसीवर्णवेदिकाभिः समायुतं ॥ १३॥ नित्यपुष्पफलैर्वृत्तेर्वापीभिश्चोपशोभितं । दान्तराज्ञतसीवर्षीः संवृतं परमासनेः ॥ १४ ॥ विविधेरनपानैश्व भत्त्येश्व विविधेरपि । उपपन्नं महार्हेश्च भूषणिस्त्रिदिवोपमं ॥ १५॥ तत् प्रविश्य मकाराजः स्वमनःपुरमृद्धिमत् । न ददर्श प्रियां राजा कैकेयीं शयनोत्तमे ।। १६।। स कामबलसंयुक्तो रत्यर्थी मनुज्ञाधियः । श्रपश्यन् द्यितां भाषां पप्रक् विषसाद च ।। १७ ।। न कि तस्य पुरा देवी तां वेलामत्यवर्तत । न च राजा गृरुं श्रूत्यं प्रविवेश कदाचन ॥ १८॥ ततो गृरुगतो राजा कैकेवीं पर्यपृक्त । यथापुरमविज्ञाय स्वार्थिलिप्सुमपपिउतां ॥ ११ ॥